

[Økonomiministeren.]

centralt organ inden for centraladministrationen og tilvejebringe den fornødne føling med ministrene, hvorfor det foreslages, at 5 af rådets 10 medlemmer skulle være styrelseschefer.

Regeringen tiltrådte disse hovedsynspunkter. Administrationsrådet blev organiseret i overensstemmelse hermed, og det er ikke min opfattelse, at erfaringerne fra de forløbne halvandet år viser, at disse synspunkter skulle være urigtige.

På den anden side er jeg også opmærksom på, at den offentlige administration i betydeligt omfang kan drage nytte af de resultater, der er opnået inden for rationaliseringsarbejdet i det private erhvervsliv, og at administrationsrådet og de enkelte styrelser bør anvende private rationaliserings eksperter, når forholdene taler derfor.

Af *Henry Christensen* til statsministeren (21. juli 1967):

„Vil statsministeren foranledige, at de særlig vigtige nævnsafgørelser og andre vigtige administrative beslutninger om merværdiafgiftens administration bekendtgøres i dagspressen?“

I forbindelse med merværdiafgiftens praktiske gennemførelse er der og vil der opstå adskillige problemer omkring erhvervenes rette praktisering af en lang række enkeltbestemmelser. Mange af disse afgørelser træffes i det til dette formål særligt nedsatte nævn. Disse afgørelser er naturligvis af største vigtighed for de 350.000-400.000 virksomheder, som efter loven skal administrere beregning og opkrævning af merværdiafgiften.

Det er fremgået, at en række af disse afgørelser vil blive samlet og optrykt i et særligt hæfte 3-4 gange om året, og at dette hæfte vil blive stillet til rådighed for salg til de erhvervsdrivende.

Det må imidlertid for alle interesserede være af den største vigtighed, at der netop i disse spørgsmål kan gives så hurtigt og let tilgængelig besked som muligt. Skal dette hensyn opfyldes, forekommer den påtænkte fremgangsmåde ikke tilstrækkelig eller bekvem over for mange af de erhvervsdrivende.

Netop i disse tilfælde burde det derfor være en helt rimelig fremgangsmåde, at myndighederne bekendtgjorde de mere almene og betydningsfulde afgørelser i dagspressen efterhånden, og så snart de forelå. Derved ville de langt hurtigere, sikrere og mere bekvemt kunne komme til kundskab for de mange tusinder, hvem de vedrører. At en sådan fremgangsmåde samtidig vil være i overensstemmelse med synspunkter, der mere generelt er gjort gældende over for statsministeren om statens naturlige pligt til på denne måde at opfylde vigtige informationsopgaver, skulle kun yderligere begrundede det stillede spørgsmåls berettigelse.

Jeg håber derfor, at statsministeren vil være i stand til at give et imødekommende svar.

Statsminister *J. O. Krags* svar (25. juli 1967):

Folketingsmand *Henry Christensen* har spurgt mig, om jeg vil foranledige, at de særlig vigtige nævnsafgørelser og andre vigtige beslutninger om merværdiafgiftens administration bekendtgøres i dagspressen.

Hr. *Henry Christensen* omtaler den af tolddepartementet udgivne publikation, der hedder „Afgørelser om den almindelige omsætningsafgift“, og som kan købes i boghandelen. Han mener ikke, at udgivelsen af denne såkaldte „Moms-Tidende“ er tilstrækkelig eller bekvem over for de mange erhvervsdrivende, og finder, at det ville være bedre, om myndighederne bekendtgjorde de mere almene afgørelser i dagspressen efterhånden, og så snart de foreligger.

Rent umiddelbart kunne hr. *Henry Christensen*'s forslag synes så hensigtsmæssigt, at jeg uden videre burde kunne svare ja hertil.

Imidlertid bygger hr. *Henry Christensen*'s forslag på den antagelse, som heldigvis er ganske fejlagtig, at de af det særlige forbrugsafgiftsnævn truffne afgørelser skulle være af betydning for alle de godt 350.000 virksomheder, som er blevet registreret som momsvirksomheder. Nævnet har imidlertid hidtil næppe truffet en eneste afgørelse, om hvilken dette kan siges at være tilfældet. Nogle af de ca. 200 afgørelser, som nævnet har truffet indtil nu, har været af betydning for enkelte virksomheder, andre for en eller